การอบรมคอมพิวเตอร์โอลิมปิกค่าย 2

NON-LINEAR DATA STRUCTURES -- BINARY HEAP, GRAPH, HASHING

จัดลำดับงานที่ต้องทำ

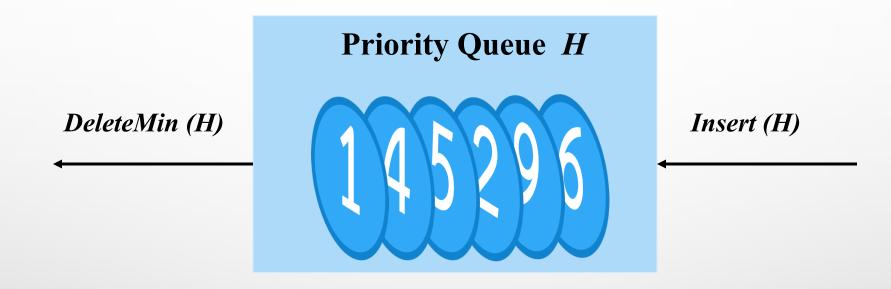

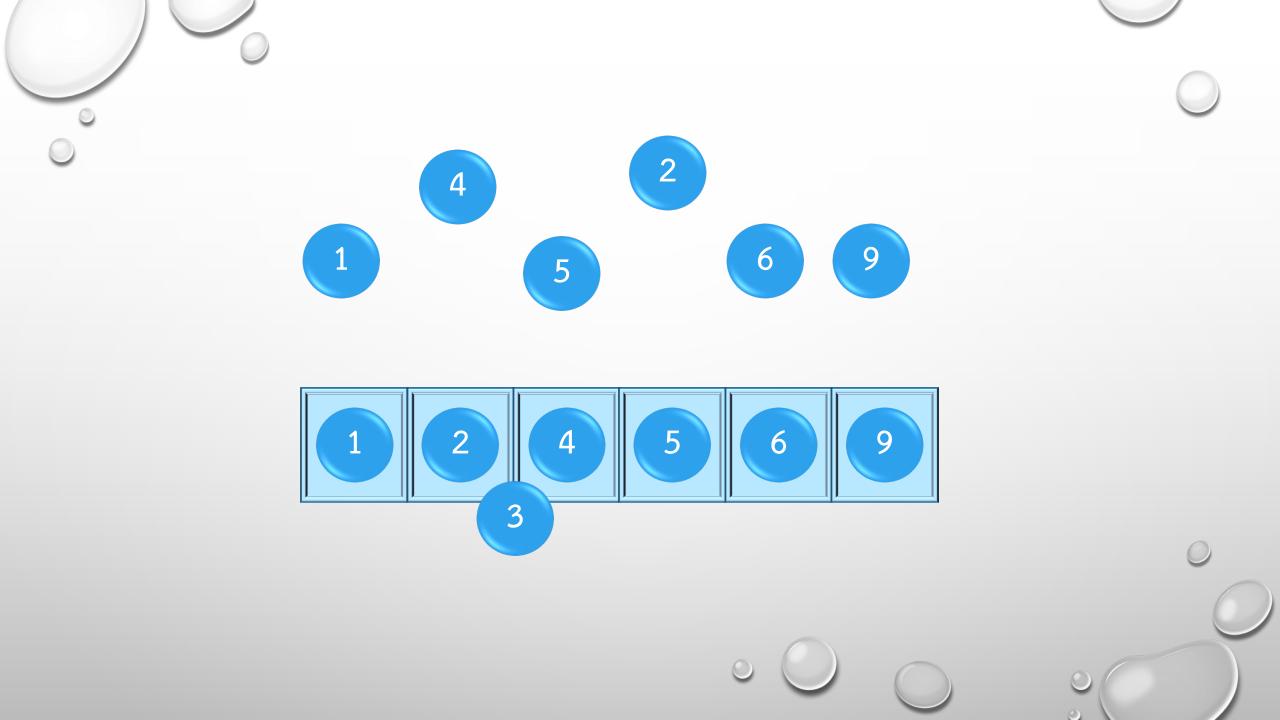
จัดลำคับงานที่ต้องทำ

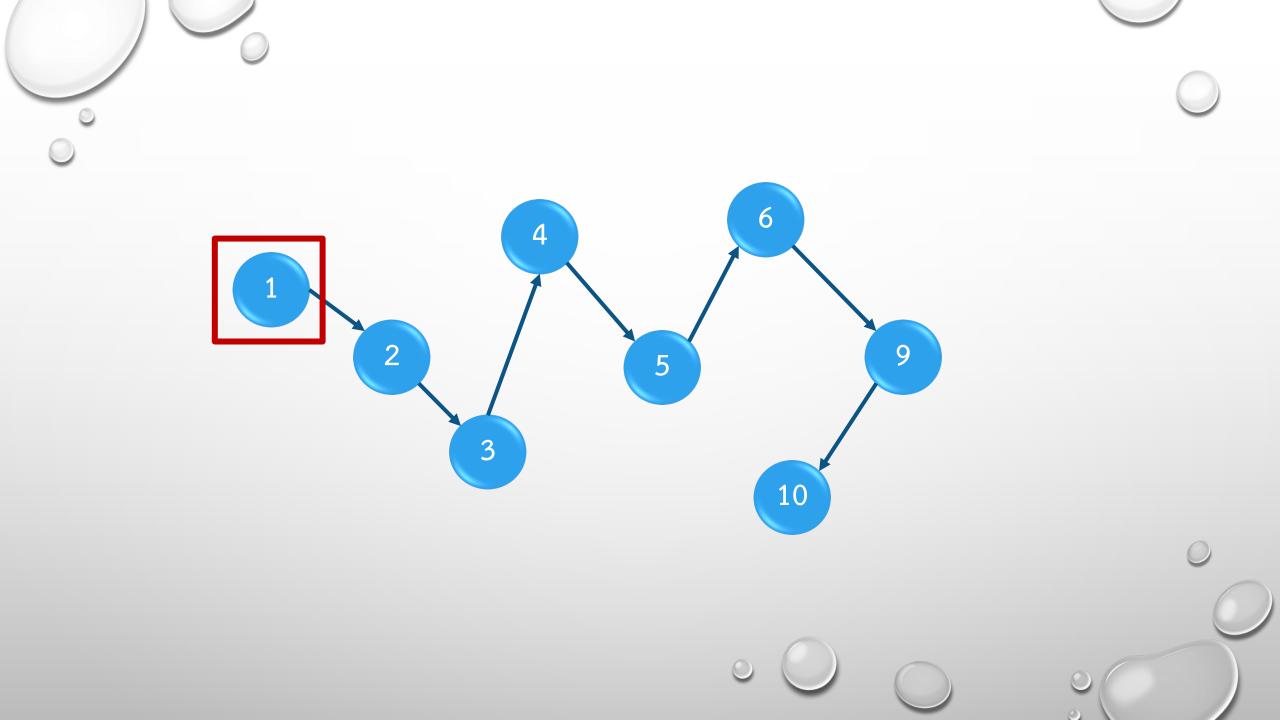

PRIORITY QUEUES (BINARY HEAPS)

- PRIORITY QUEUE คือโครงสร้างข้อมูลที่ประกอบไปด้วย 2 OPERATIONS หลัก คือ การแทรกข้อมูล (INSERT) และการลบข้อมูลตัว ที่น้อยที่สุด (DELETEMIN)
- โครงสร้างข้อมูลที่สามารถสร้าง PRIORITY QUEUE เช่น ลิงค์ลิสต์ อะเรย์ หรือต้นไม้ไบนารี ที่เรียกว่า BINARY HEAPS

BINARY HEAP

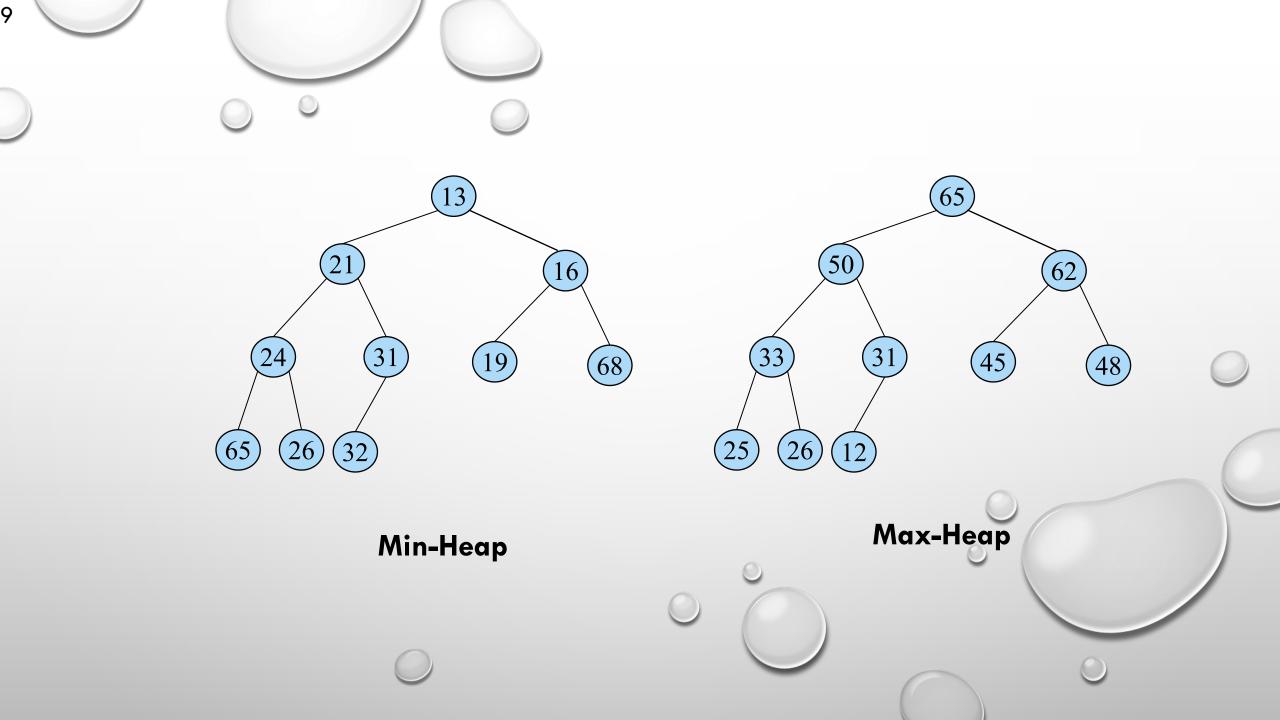
คุณสมบัติของ BINARY HEAPS

คุณสมบัติทางด้านโครงสร้าง

• BINARY HEAPS เป็นต้นไม้ใบนารีที่โหนดถูกเติมเต็มลงมาทีละระดับจากซ้ายไปขวา หรือเป็น ต้นไม้ใบนารีที่เกือบสมบูรณ์

ประเภทของ BINARY HEAP

- MAX HEAP: KEY OF EACH NODE IS ALWAYS GREATER THAN ITS CHILD NODE/S AND THE KEY OF THE ROOT NODE IS THE LARGEST AMONG ALL OTHER NODES;
- MIN HEAP: KEY OF EACH NODE IS ALWAYS SMALLER THAN THE CHILD NODE/S AND THE KEY OF THE ROOT NODE IS THE SMALLEST AMONG ALL OTHER NODES.:

MIN-HEAP

คุณสมบัติทางด้านลำดับของข้อมูล

- ข้อมูลใน HEAPS จะถูกจัดเรียงเพื่อให้การลบข้อมูลตัวที่น้อยที่สุดออกได้สะดวก ง่ายและรวดเร็ว
- เพื่อให้การค้นหาข้อมูลตัวที่เล็กที่สุดทำได้เร็ว ข้อมูลตัวที่เล็กที่สุด จะอยู่ที่โหนดรากหรือ ROOT NODE
- ต้นไม้ย่อยต้องมีคุณสมบัติเป็น HEAPS ด้วยคือทุกๆ โหนดจะต้องมีค่าน้อยกว่าโหนดลูกโหนด หลานของตัวมันเอง

OPERATION

- HEAPIFY
- INSERTION
- DELETETION

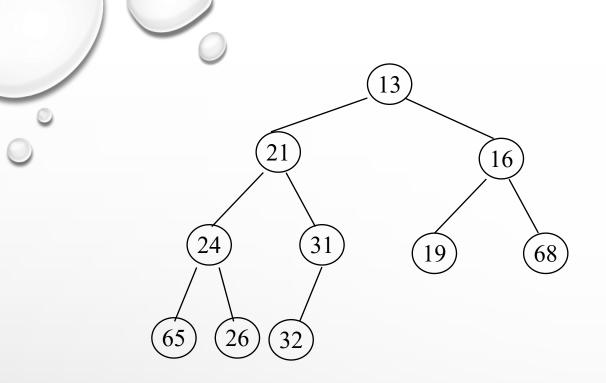
IMPLEMENTATION BINARY HEAPS WITH ARRAY

• การเก็บข้อมูลในไบนารีเหมาะกับการใช้อะเรย์ แบบมีลำดับ (SEQUENTIAL ARRAY REPRESENTATION) เนื่องจากสามารถใช้เนื้อที่ได้เต็มประสิทธิภาพ

โครงสร้างของ HEAP NODE

```
HEAP <ARRAY> // ตัวแปรที่ใช้เก็บข้อมูล
```

SIZE <INTEGER> //เก็บขนาดของ HEAP

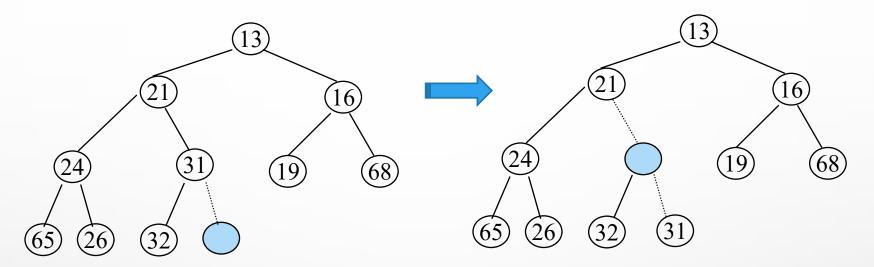

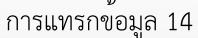
โหนด i ใดๆ จะมีลูกทางซ้ายอยู่ ตำแหน่ง 2i+1 ในอะเรย์ และลูก ทางขวาอยู่ที่ตำแหน่ง 2i+2

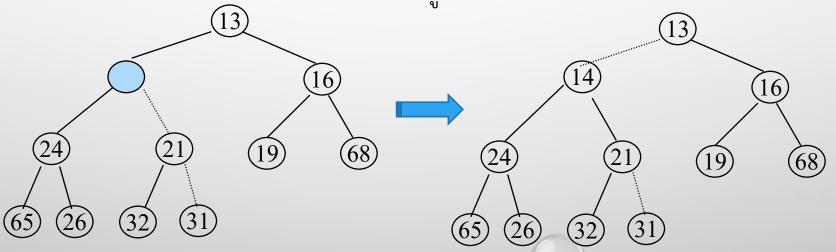
A heap in its logical form

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
13	21	16	24	31	19	68	65	26	32			

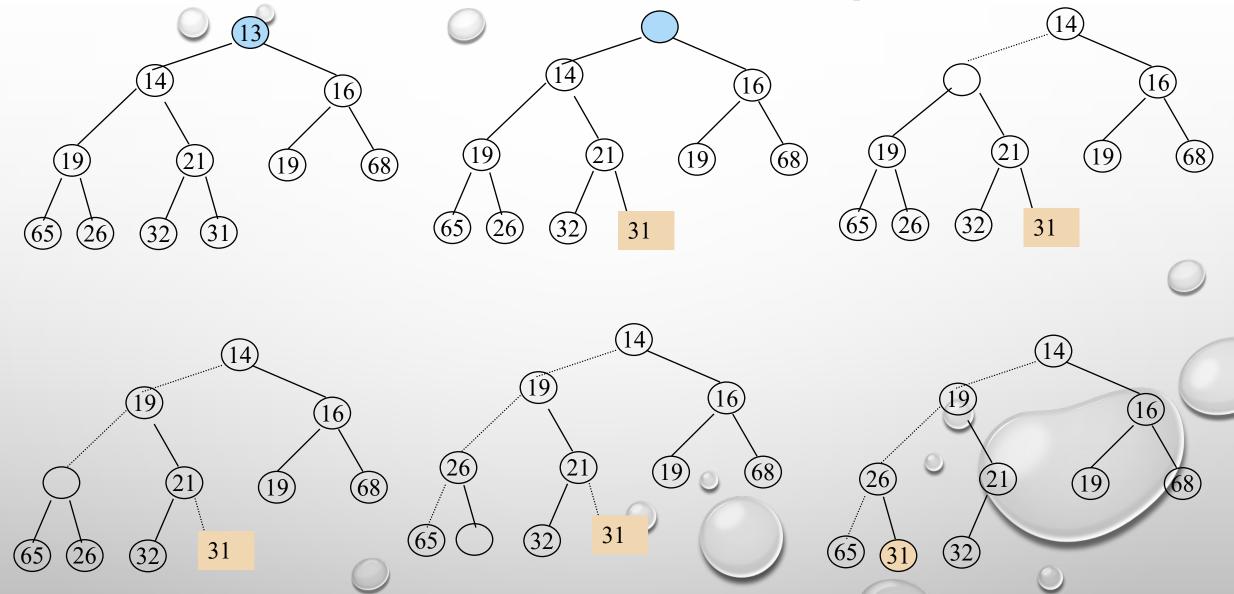
INSERT ELEMENT INTO HEAP

Delete Element from Heap

HEAP ALGORITHMS

- INSERTHEAP แทรกโหนดใหม่ โดยเริ่มที่ตำแหน่งท้าย เปรียบเทียบ โหนดใหม่ กับ PARENT NODE ถ้าโหนดใหม่มีค่าน้อยกว่า จะมีการสลับค่ากับ PARENT NODE ทำไปเรื่อยๆ จนถึงตำแหน่งที่เหมาะสม
- DELETEHEAP ลบโหนดที่ ROOT เลือกโหนดเพื่อมาแทน โดยการเปรียบเทียบ CHILD NODE เพื่อหาคาที่น้อยที่สุดลำดับถัดมาขึ้นมาแทน

ALGORITHM INSERTHEAP (VAL HEAP <ARRAY>, VAL SIZE <INTEGER>, VAL NEWVAL <KEY>)

0

13

21

16

3

24

4

GIVEN AN ARRAY, REARRANGE DATA SO THAT IT FORMS HEAP

PRE HEAP IS ARRAY CONTAINING A HEAP

SIZE IS THE SIZE OF HEAP

NEWVAL IS NEW DATA TO BE INSERTED INTO HEAP

POST NEWVAL HAS BEEN INSERTED INTO HEAP IN PROPER LOCATION

HOLE = SIZE

SIZE += 1

PARENT = (HOLD-1)/2

LOOP (HEAP[PARENT] > NEWVAL)

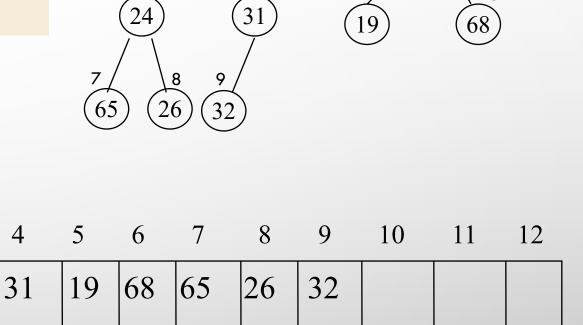
HEAP[HOLD] = HEAP[PARENT]

HOLD = PARENT

PARENT = (HOLE-1)/2

HEAP[HOLD] = NEWVAL

RETURN

0

16

END INSERTHEAP

ALGORITHM DELETEHEAP (VAL HEAP <ARRAY>, VAL SIZE <INTEGER>)

DELETES ROOT OF HEAP AND PASSES DATA BACK TO CALLER

PRE HEAP IS ARRAY CONTAINING A HEAP AND SIZE IS HEAP SIZE

RETURN RETURN THE KEY AT ROOT NODE

MINELEMENT = HEAP[0]

LASTELEMENT = HEAP[SIZE-1]

SIZE = SIZE - 1

HOLD = 0

LOOP (HOLD* $2+1 \le SIZE$)

LEFTCHILD = HOLD * 2 + 1

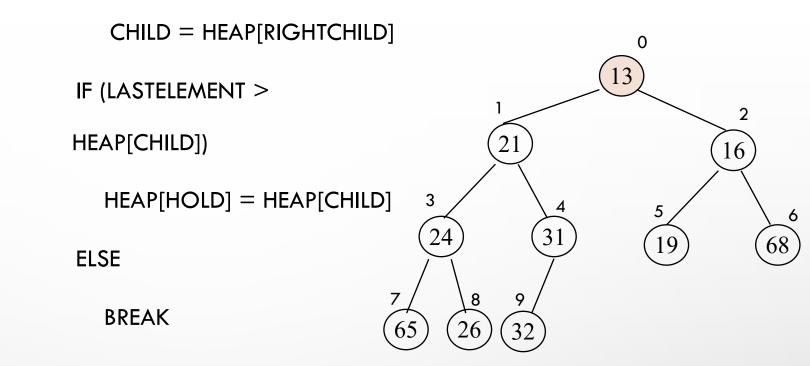
RIGHTCHILD = HOLD * 2 + 2

IF (HEAP[RIGHTCHILD] >

HEAP[LEFTCHILD])

CHILD = HEAP[LEFTCHILD]

ELSE

END LOOP

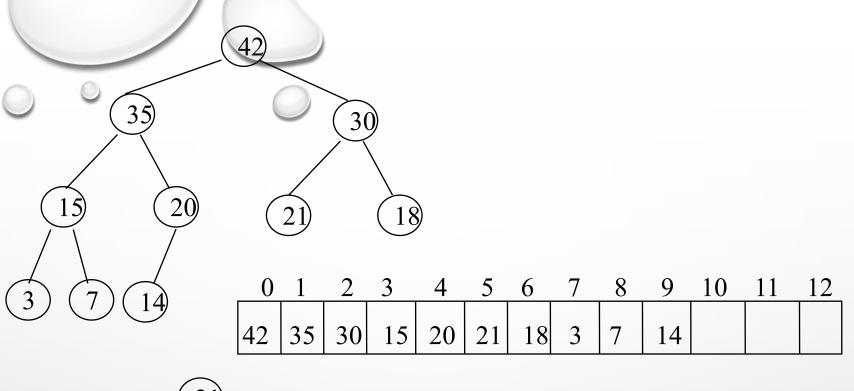
HEAP[HOLD] = LASTELEMENT

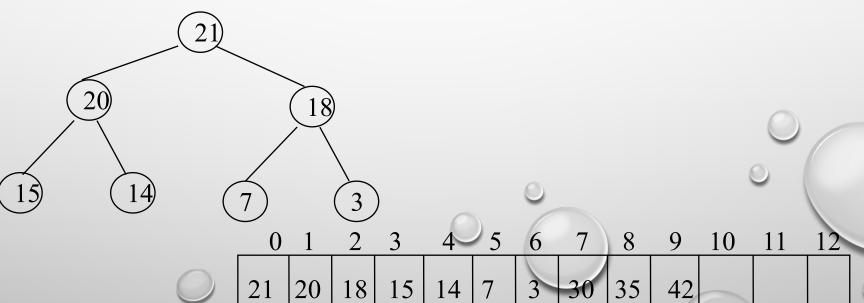
RETURN MINELEMENT

END DELETEHEAP

การนำ HEAP ไปแก้ปัญหา

- การหาข้อมูลลำดับที่ K ในลิสต์ของข้อมูลแบบไม่มีลำดับ
- วิธีการแก้ปัญหา
 - เรียงลำดับข้อมูลในลิสต์ แล้วเลือกข้อมูลลำดับที่ K
 - สร้าง HEAP และลบข้อมูลออก K-1 จำนวน เหลือข้อมูลตัว ที่ต้องการที่ตำแหน่ง ROOT แล้วค่อยแทรกข้อมูลตัวที่ลบ ออกกลับเข้าไปใน HEAP

กราฟ (GRAPH)

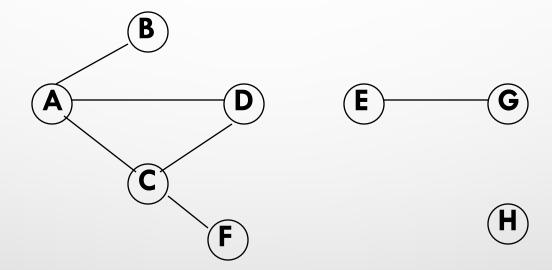
NOTE: MOST SLIDES ARE FROM C++ CLASSES AND DATA STRUCTURES (JEFFREY CHILDS)

กราฟ (GRAPH)

• กราฟ ประกอบไปด้วยกลุ่มของโนด (NODE) ที่เรียกว่า VERTICES และเส้นเชื่อมระหว่างโนดเรียกว่า

EDGES ดังภาพ

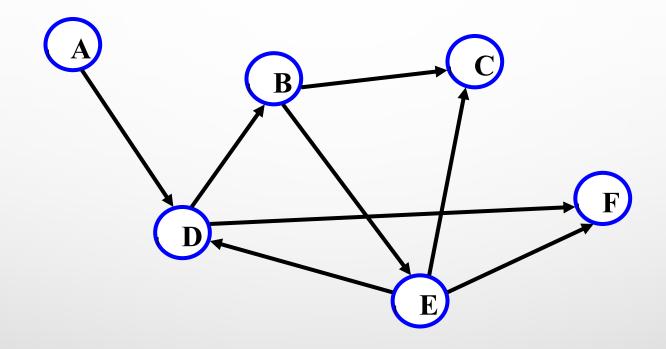
เซตของ VERTICES คือ {A,B,C,D,E,F,G,H}
เซตของ EDGES คือ {(A,B),(A,D),(A,C),(C,D),(C,F),(E,G),(A,A)}

กราฟ (Graph)

- กราฟไม่จำเป็นต้องเป็น tree แต่ tree เป็นกราฟ
- ไม่จำเป็นที่ทุก vertex ต้องมี edge มาเชื่อม
- vertex ในกราฟอาจจะชี้ไปยัง vertex อื่นๆ ในกราฟก็ได้ ไม่จำกัด
- เราจะกล่าวว่าโนด n *incident* กับ edge x เมื่อ n เป็นหนึ่งในสอง โนดที่เชื่อมกับ edge x
- degree ของโนด หมายถึงจำนวน edge ที่เชื่อมเข้ามาที่โนดนั้น

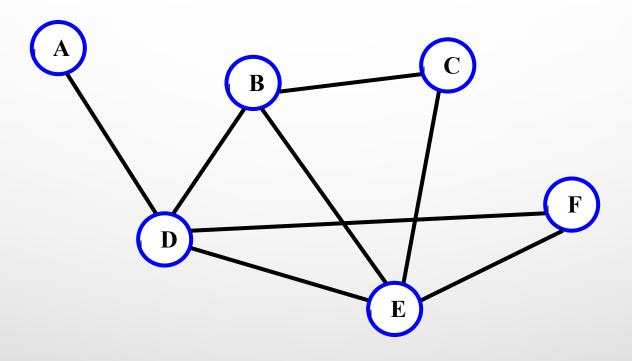
กราฟแบบมีทิศทาง

(A Directed Graph หรือ Digraph)

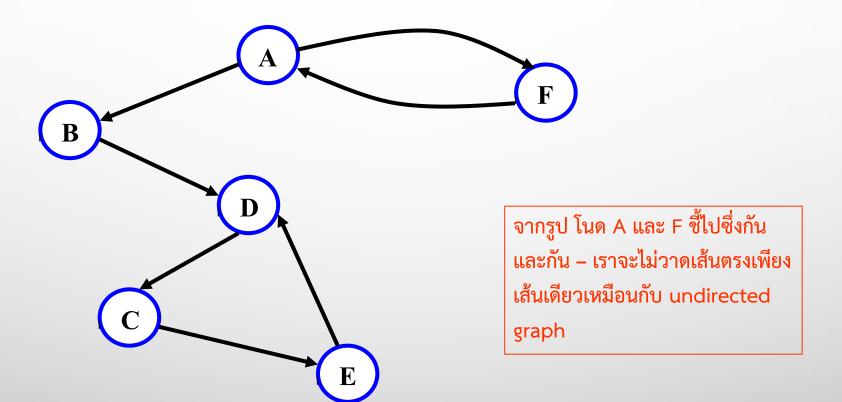
Directed graph หรือ digraph เป็นกราฟที่เส้นเชื่อม (edge) ระหว่างคู่ของโนดมีลูกศร (arrow) แสดงทิศทางจากโนดแรกในคู่ ไปยังโนดที่สอง (ถูกชี้ด้วยลูกศร) และ เราเรียก edge ของ digraph ว่า

กราฟไม่มีทิศทาง (An Undirected Graph)

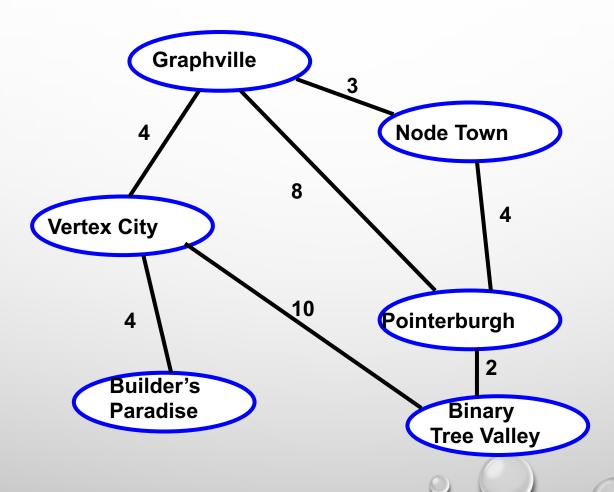

Undirected graph เป็นกราฟที่ไม่มีทิศทางระหว่าง 2 vertices โดยสามารถไปได้ทั้ง 2 ทิศทาง จากภาพ แต่ละ edge จะชี้ไปสองทิศทาง กล่าวคือ A ชี้ไปที่ D และ D ชี้ไปที่ A

รูปแบบอื่นของ Digraph

กราฟแบบมีน้ำหนัก (Weighted Graph)

PATH

- PATH หมายถึง เส้นทางที่มีการเชื่อมต่อกันของโนด หรือ ลำดับของ EDGE ที่เชื่อม ต่อไปในทิศทางเดียวกัน
- PATH จากโหนดหนึ่งไปยังตัวมันเองเรียกว่า CYCLE.
- ถ้ากราฟมี CYCLE จะเป็น CYCLIC GRAPH ถ้าไม่มีเป็น ACYCLIC GRAPH

จากรูปมี

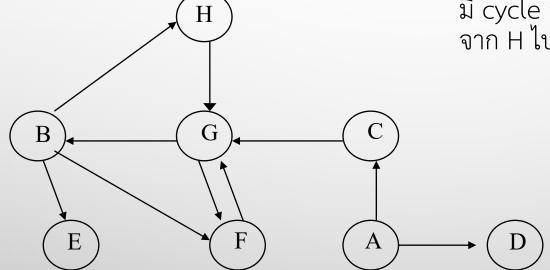
1 path ความยาว 1 จาก A ไป C

2 paths ความยาว 2 จาก B ไป G

1 path ความยาว 3 จาก A ไป F

ไม่มี path จาก B ไป C

มี cycle จาก B ไป B จาก F ไป F และ จาก H ไป H

การนำกราฟไปใช้แก้ปัญหา

โจทย์ : หาเส้นทางบินตรงจากเมืองหนึ่งไปเมืองหนึ่งโดยผ่านเมืองอื่น น้อยที่สุด

<u>วิธีการแก้ปัญหา</u> : ใช[้] DIRECTED GRAPH ในการโมเดลเครื่อข่ายของเส้นทางการบินของสายการบิน โดย

- ให้ VERTICES แทนชื่อเมืองที่มีสนามบิน
- DIRECT ARCS แสดงเส้นทางบินที่เชื่อมระหว่างเมือง
- การหาเส้นทางบินตรงเท่ากับการหา SHORTEST PATH หรือหาจำนวน ARCS ที่น้อยที่สุดจาก VERTEX เริ่มต้นไปยัง VERTEX ปลายทาง

- Adjacent vertices คือ 2 vertices ใดๆในกราฟที่ถูกเชื่อมต่อ ด้วย edge เรากล่าวว่า vertex A *adjacent* กับ vertex B เมื่อมี edge ชี้จาก A ไป B
- โครงสร้างที่นิยมใช้ในการสร้างกราฟได้แก่
 - adjacency matrix
 - adjacency list

Adjacency Matrix

Adjacency matrix

เป็นอะเรย์สองมิติของตัว แปรที่มีค่าเป็น Boolean

• โนดในกราฟจะถูกให้ค่า ตั้งแต่ 0 ถึง n-1 โดยที่ n เป็นจำนวนโนดทั้งหมดใน กราฟ

	0	1	2	3	4	5
0	T	Т	F	F	F	F
1	F	Т	Т	F	F	Т
2	F	F	Т	Т	Т	F
3	F	F	F	Т	F	F
4	F	Т	F	Т	Т	Т
5	F	F	F	F	F	Т

	0	1	2	3	4	5
0	Т	Т	F	F	F	F
1	F	Т	Т	F	F	Т
2	F	F	Т	Т	Т	F
3	F	F	F	Т	F	F
4	F	Т	F	Т	Т	Т
5	F	F	F	F	F	Т

- แถวแสดงหมายเลขของ vertex ที่มี edge ชื้ออก
- คอลัมภ์แสดงหมายเลขของ vertex ที่มี edge ชี้เข้า
- ค่าในจุดตัดของแถวและคอลัมภ์
 - ถ้าเป็น T แสดงว่ามี edge ระหว่างโนดหมายเลข (แถว) ชี้ไป ยังโนดหมายเลข (คอลัมภ์)
 - ถ้าเป็น F แสดงว่าไม่มี edge ระหว่างโนดหมายเลข (แถว) ชี้ไป ยังโนดหมายเลข (คอลัมภ์)

Adjacency Matrix (cont.)

	0	1	2	3	4	5
0	Т	Т	F	F	F	F
1	F	Т	Т	F	F	Т
2	F	F	Т	Т	Т	F
3	F	F	F	Т	F	F
4	F	Т	F	Т	Т	Т
5	F	F	F	F	F	Т

<u>ตัวอย่าง</u> :

โนด 1 ชี้ไปยังโนด 2 (ค่าเป็น T) แต่ โนด 2 ไม่ได้ชี้ไปยังโนด 1

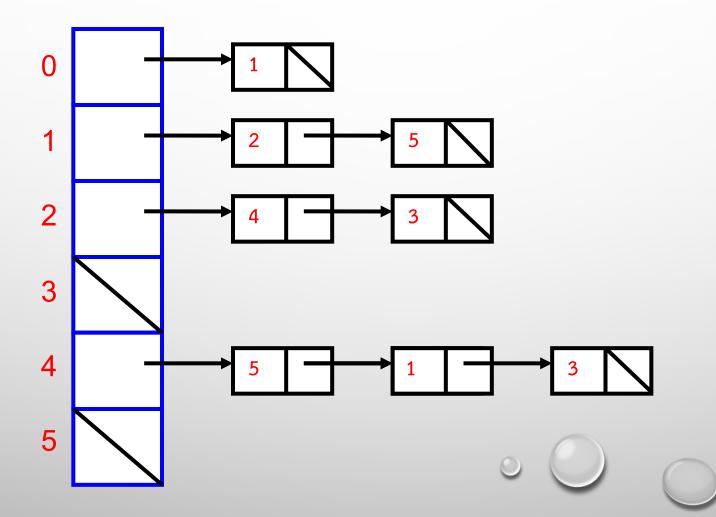
หมายเหตุ : เราสามารถวาดกราฟได้ จาก adjacency matrix โดยตำแหน่ง ของโนดอาจไม่ได้เรียงลำดับเหมือนเดิม แต่เส้นทางเชื่อมของโนดต้องเหมือนกัน

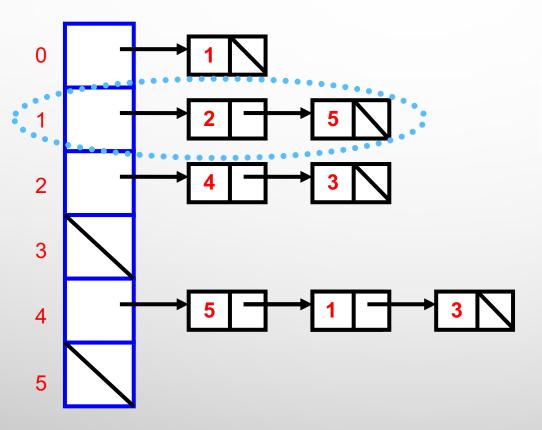
Adjacency List

- Adjacency list เป็นอะเรย์ของ linked lists
- Vertices จะถูกให้หมายเลขตั้งแต่ 0 ถึง n 1
- หมายเลข index ในอะเรย์จะเป็นที่เก็บข้อมูลของ vertex หมายเลข เดียวกัน
- Vertex ที่อะเรย์ช่องใดๆ จะเชื่อมต่อกับโนดที่อยู่ใน linked list ของ ช่องนั้น

Adjacency List (cont.)

Adjacency List (cont.)

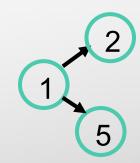

<u>จากรูป</u>:

Vertex 1 is adjacent to vertex 2

Vertex 1 is adjacent to vertex 5

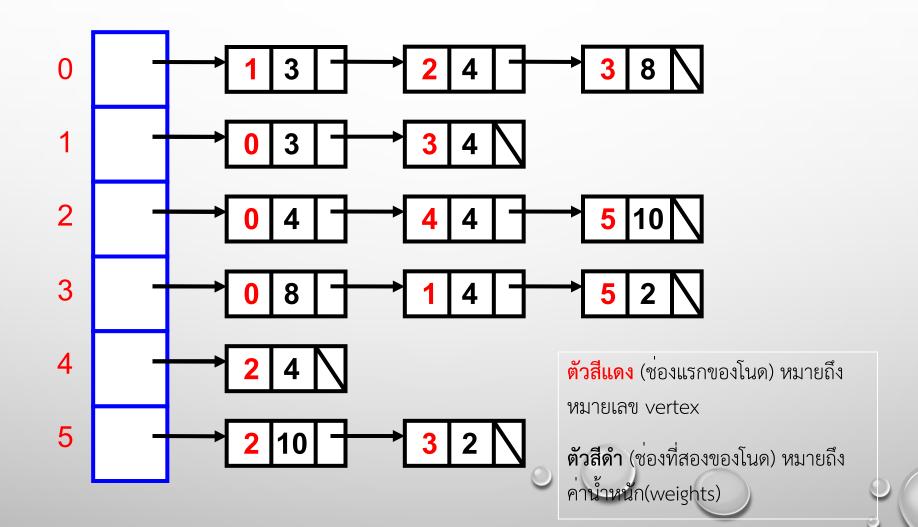
Vertex 2 อาจจะเชื่อมหรือไม่เชื่อมต่อ กับ Vertex 5 ก็ได้ ดังภาพด้านล่างนี้

Vertex 3 ลิสต์เป็นลิสต์ว่างหมายถึงไม่ เชื่อมต่อกับ vertex ใดเลย

Adjacency List for Weighted Graph

40

- โดยปกติแล้ว เราจะไม่เก็บข้อมูลอื่นๆ นอกจากหมายเลขของ vertex ไว้ใน โนดของลิสต์ใน adjacency list เนื่องจากข้อมูลอื่นของ vertex อาจจะใช้เนื้อที่ ขนาดใหญ่ และจะเกิดความซ้ำซ้อนของข้อมูลใน adjacency list เพราะใน หลายลิงค์ลิสต์อาจจะเก็บข้อมูลของ vertex เดียวกันทำให้เกิดความซ้ำซ้อน และเปลืองเนื้อที่
- ดังนั้น ถ้าต้องการเก็บข้อมูลอื่นของ vertex เรามักจะแยกเก็บในอะเรย์ ต่างหาก โดยใช้หมายเลข index ของอะเรย์นี้เป็นตัวเชื่อมโยงไปยัง vertex ที่ เก็บอยู่ในอะเรย์ของ adjacency list

Adjacency Matrix vs. Adjacency List

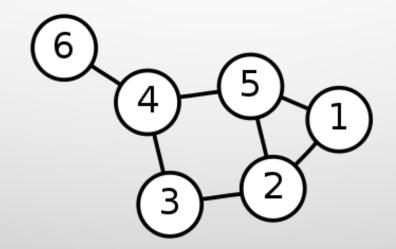
- ความเร็วของการใช้ adjacency matrix หรือ adjacency list ขึ้นกับ อัลกอริทึมที่ใช้
 - ถ้าอัลกอริทึมที่ใช[้]ต้องการรู้ว่ามีเส้นทางเชื่อมตรงระหว่างสอง vertices หรือไม่ การใช[้] adjacency matrix จะทำงานได้เร็วกว่า
 - ถ้าอัลกอริทึมที่ใช้ถูกเขียนมาเพื่อประมวลผลลิงค์ลิสต์ใน adjacency list แบบที่ ละโนด การใช้ adjacency list จะทำงานได้เร็วกว่า
- ถ้าความเร็วของการใช้ adjacency matrix หรือ adjacency list ใกล้เคียง กัน ให้พิจารณาจากพื้นที่หน่วยความจำที่ต้องใช้ (space complexity)
 - Space complexity จะเป็นการพิจารณาถึงเนื้อที่ของหน่วยความจำที่ต้อง ใช้เมื่อขนาดของปัญหา (ขนาดของข้อมูล) เปลี่ยนไป

DIJKSTRA'S ALGORITHM

SLIDE COURTESY: UWASH, UT

DIJKSTRA'S ALGORITHM

ใช้ในการแก้ปัญหา SINGLE-SOURCE SHORTEST PATH หรือ การหาเส้นทางที่สั้นที่สุดจากจุดเริ่มต้นเพียงจุดเดียวไปยังจุดอื่นๆ ทั้งหมดในกราฟ

DIJKSTRA'S ALGORITHM

- สามารถทำงานได้กับทั้ง DIRECTED AND UNDIRECTED GRAPHS
- แต่ทุก EDGES ต้องมีน้ำหนักไม่เป็นค่าลบ

INPUT: กราฟแบบมีน้ำหนัก G={E,V} และ จุดเริ่มต้น V€V โดยที่ค่าน้ำหนักของทุก EDGE ไม่เป็น เลขลบ

OUTPUT: ความยาวของ PATH ที่สั้นที่สุดจากจุดเริ่มต้น $V \in V$ ไปยังจุดอื่นๆ ทั้งหมดในกราฟ

DIJKSTRA PSEUDOCODE

RECONSTRUCT PATH FROM V2 BACK TO V1,

FOLLOWING PREVIOUS POINTERS.

```
DIJKSTRA(V1, V2):

FOR EACH VERTEX V:  // INITIALIZATION  WHILE LIST IS NOT EMPTY:

V'S DISTANCE := INFINITY.  V := REMOVE LIST VERTEX WITH MINIMUM DISTANCE.

V'S PREVIOUS := NONE.  MARK V AS KNOWN.

V1'S DISTANCE := 0.  FOR EACH UNKNOWN NEIGHBOR N OF V:

LIST := {ALL VERTICES}.  DIST := V'S DISTANCE + EDGE (V, N)'S WEIGHT.

IF DIST IS SMALLER THAN N'S DISTANCE:

N'S DISTANCE := DIST.

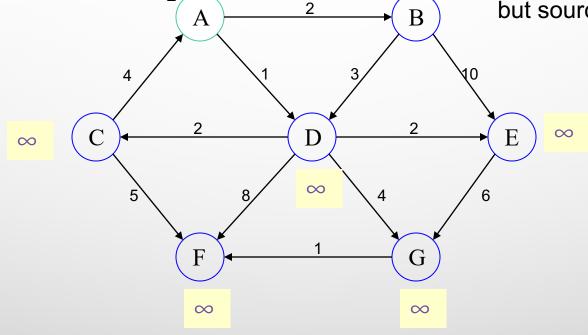
N'S PREVIOUS := V.
```

EXAMPLE: INITIALIZATION

Distance(source) = 0

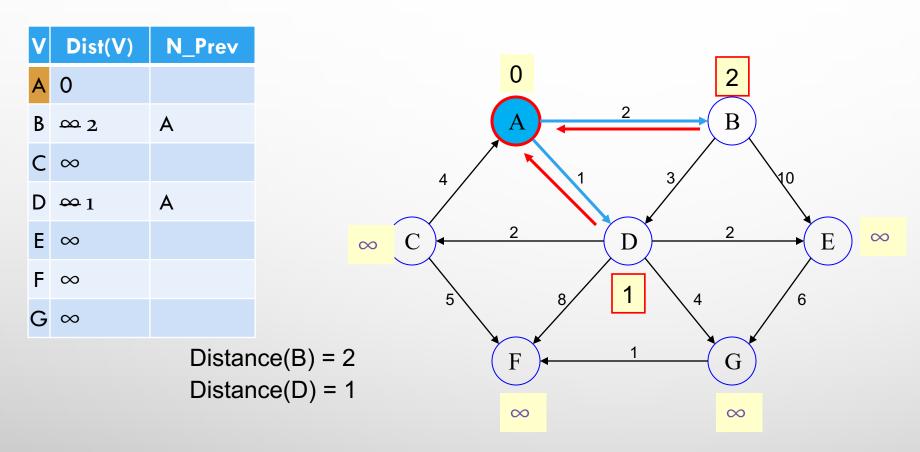
Distance (all vertices but source) = ∞

V	Dist(V)	N_Prev
Α	0	
В	∞	
С	∞	
D	∞	
Ε	∞	
F	∞	
G	∞	

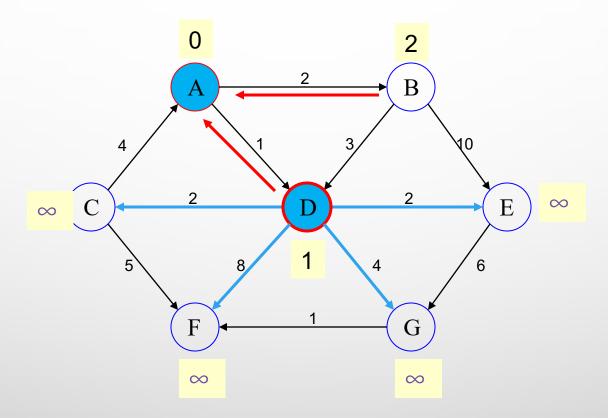
ให้ระยะทางที่จุดเริ่มต้นเป็น 0 ส่วนจุดอื่นๆ เป็นค่า ∞

EXAMPLE: UPDATE NEIGHBORS' DISTANCE

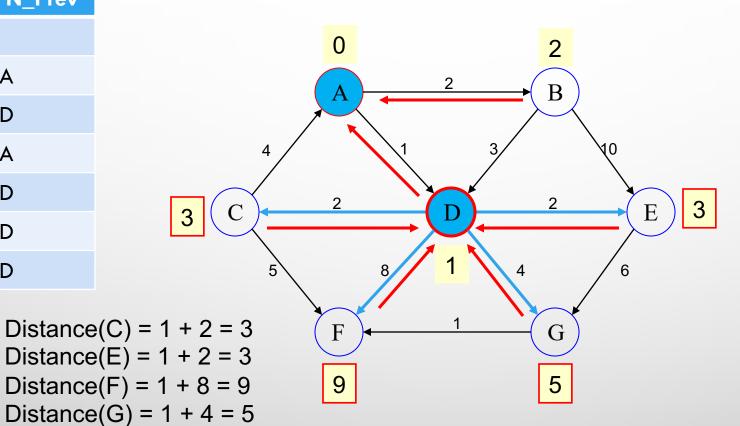
EXAMPLE: REMOVE VERTEX WITH MINIMUM DISTANCE

V	Dist(V)	N_Prev
Α	0	
В	∞ 2	Α
C	∞	
D	∞_1	Α
Ε	∞	
F	∞	
G	∞	

EXAMPLE: UPDATE NEIGHBORS

V	Dist(V)	N_Prev
Α	0	
В	∞ 2	Α
C	∞3	D
D	∞_1	Α
Ε	∞3	D
F	∞ 9	D
G	∞ 5	D

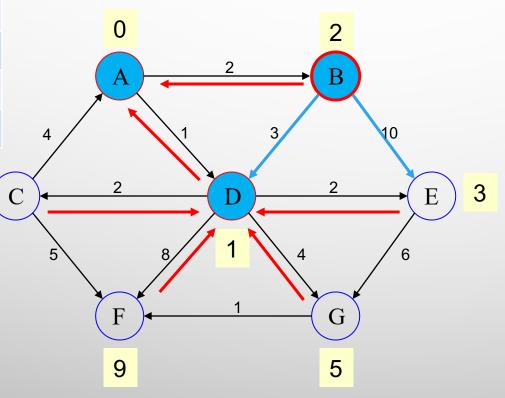

อัพเดทระยะทางของจุดที่จุด D สามารถไปถึง ได้แก่ C, E, F และ G

V	Dist(V)	N_Prev
A	0	
В	∞ 2	Α
C	∞3	D
D	∞_1	Α
E	∞3	D
F	∞9	D
G	∞ 5	D

3

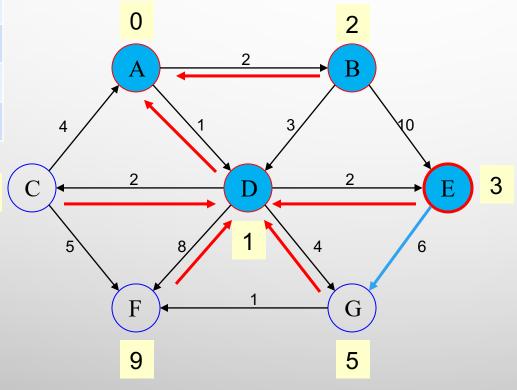
เลือกจุดที่ให้คาระยะทางสั้นที่สุดในการดำเนินการต่อ ได้แก่ จุด B และอัพเดทคาระยะทางของจุดที่ B ไปถึง ได้แก่ D และ E

หมายเหตุ: distance(D) not ไม่ต้องอัพเดทเนื่องจาก D เป็น จุดที่ผ่านไปแล้ว ส่วน distance(E) ก็ไม่ต้องอัพเดท เช่นกัน เนื่องจากมีค่าที่คำนวณ ได้มีค่ามากกว่าค่าเดิม

V	Dist(V)	N_Prev
Α	0	
В	∞ 2	Α
C	∞3	D
D	∞_1	Α
Ε	∞3	D
F	∞ 9	D
G	∞ 5	D

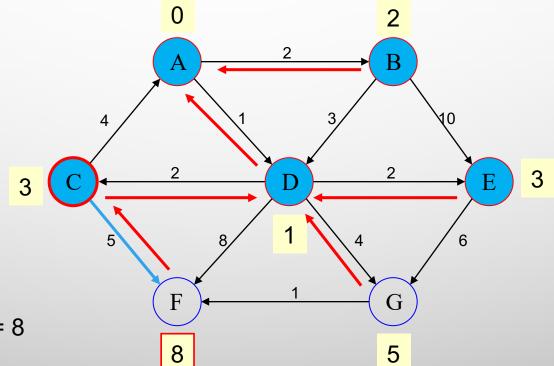
เลือกจุดที่ให้คาระยะทางสั้นที่สุดในการดำเนินการต่อ ได้แก่ จุด E และอัพเดทคาระยะทางของจุดที่ E ไปถึง ได้แก่ G

หมายเหตุ: ไม่มีการ อัพเดท distance(G) เนื่องจากค่าที่คำนวณได้ มากกว่าค่าเดิม

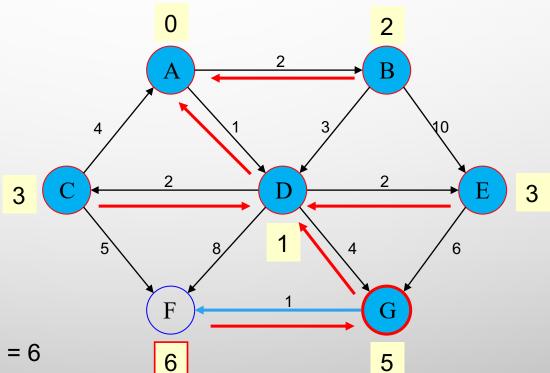
เลือกจุดที่ให้คาระยะทางสั้นที่สุดในการดำเนินการต่อ ได้แก่ จุด C และอัพเดทคาระยะทางของจุดที่ C ไปถึง ได้แก่ F

V	Dist(V)	N_Prev
Α	0	
В	∞ 2	Α
C	∞3	D
D	∞_1	Α
Ε	∞3	D
F	∞98	ÐС
G	∞ 5	D

VDist(V)N_PrevA0AB ∞ 2AC ∞ 3DD ∞ 1AE ∞ 3DF ∞ 9 8 6D \in GG ∞ 5D

เลือกจุดที่ให้คาระยะทางสั้นที่สุดในการดำเนินการต่อ ได้แก่ จุด G และอัพเดทคาระยะทางของจุดที่ G ไปถึง ได้แก่ F

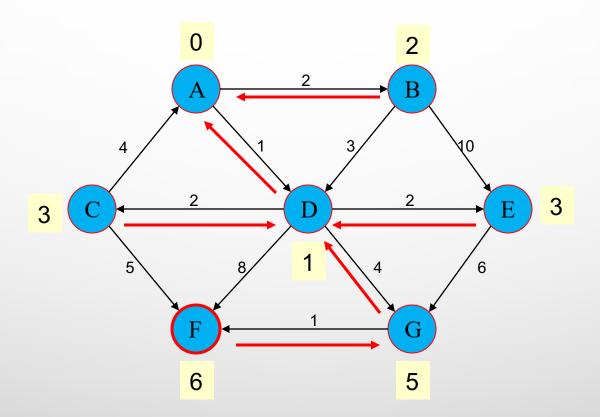

Previous distance

Distance(F) = min (8, 5+1) = 6

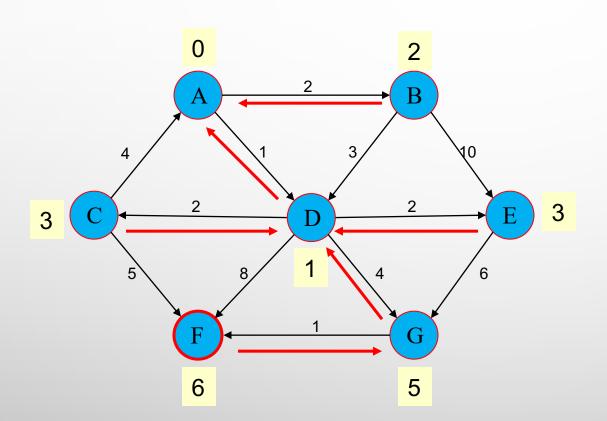
EXAMPLE (END)

V	Dist(V)	N_Prev
Α	0	
В	∞ 2	Α
C	∞3	D
D	∞_1	Α
Ε	∞3	D
F	∞986	$D \in G$
G	∞ 5	D

เลือกจุดที่เหลือ ได้แก[่] F และอัพเดทจุดที่ F ไปถึง (ไม่มี)

EXAMPLE: CONCLUSION

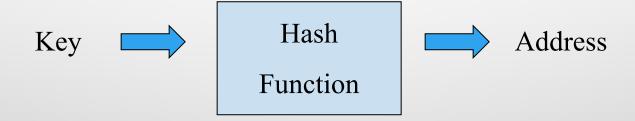

เส้นทาง	ระยะที่สั้นที่สุด
A->B	2
A->C	3
A->D	1
A->E	3
A->F	6
A->G	5

แนวคิด

- วิธีการค้นหาข้อมูลส่วนใหญ่ต้องการการเปรียบข้อมูลหลายครั้งกว่าจะได้พบข้อมูลที่ต้องการ
- ถ้าเป็นไปได้เราต้องการรู้ว่าข้อมูลที่ต้องการเก็บอยู่ที่ใด แล้วไปที่ตำแหน่งนั้นโดยตรง
- วิธีการข้างต้น เรียกว่า HASH SEARCH ซึ่งจะมีอัลกอริทึมเพื่อกำหนดตำแหน่งที่เก็บข้อมูล

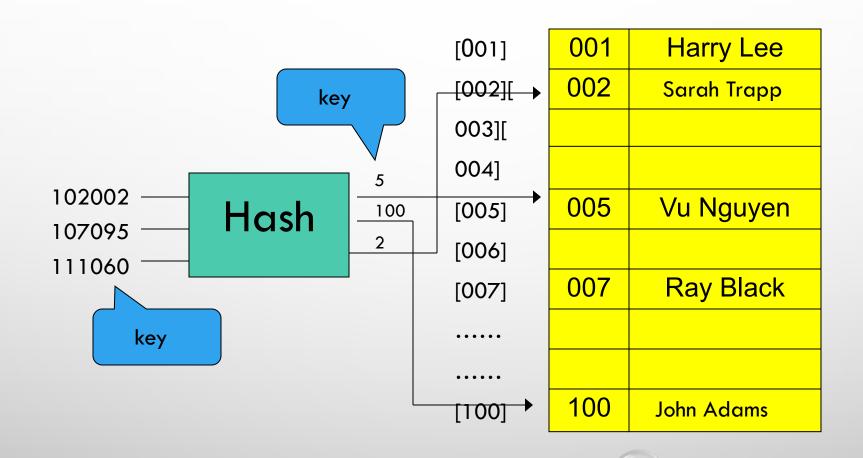

นิยาม

- Hash table เป็นโครงสร้างอะเรย์ที่เก็บข้อมูล
 โดยทั่วไปจะใช *key* (บางส่วนของข้อมูล) เพื่อกำหนดตำแหน่งที่จะ จัดเก็บในตาราง
- Hashing เป็นเทคนิคที่ใช้ในการแทรก ลบและค้นหาข้อมูลด้วยเวลาเฉลี่ยคงที่
- Hash function เป็นฟังก์ชั่นการแปลง key ให้เป็นจำนวนที่มีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง TableSize 1 และจัดวางข้อมูลในตำแหน่งที่ได้
- TableSize หมายถึงขนาดของ hash table.

ตัวอย่าง HASH TABLE

- เนื่องจากจำนวนช่องที่จะเก็บข้อมูลมีจำนวนจำกัด ดังนั้น hash function ที่ดีควรจะสามารถกระจาย keys ไปได้ทั่วตาราง
- ปัญหาชวนคิด:
 - เราจะสามารแปลง key ที่อาจเป็นข้อความให้เป็นตำแหน่งซึ่ง เป็นตัวเลขได้อย่างไร
 - เราจะสามารถแก้ปัญหาการ collision ได้อย่างไร
 - ขนาดของ table size ควรเป็นเท่าใด

เทคนิคการทำ HASHING

สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม

- Simple
 - Direct (and subtraction)
 - Modulo Division
 - Random Number Generation
- Permuting (มักใช้ร่วมกับวิธี modulo division)
 - Digit Extraction
 - Midsquare
 - Folding
 - Rotation

DIRECT AND SUBTRACTION HASHING

- สมมติว่าคีย์ทั้งหมดเป็นตัวเลขและมีลำดับ
- ใช^{*} keys สำหรับบอกตำแหน่งโดยตรง หรือลบ (subtract) ด้วยเลข บางตัว เพื่อให้ได้ตำแหน่งใน hash table.
- วิธีนี้อาจไม่สามารถใช้ได้ในบางสถานการณ์ แต่ในบางสถานการณ์ สามารถใช้ได้อย่างดี ถ้าเราแน่ใจว่าจะไม่เกิด synonyms

DIRECT AND SUBTRACTION HASHING

<u>ตัวอย่าง</u>

- สมมติว่าต้องการเก็บยอดขายสินค้าในแต่ละวันของเดือน เราต้องการอะเรย์ เพื่อเก็บข้อมูลขนาด 31 ช่อง เราสามารถใช้วันที่ของยอดขายนั้นเป็น key เช่น ยอดขายของวันที่ 1 เก็บในช่องที่ 1 เป็นต้น
- องค์กรที่มีจำนวนพนักงานไม่เกิน 100 คน และเลขที่พนักงานอยู่ระหว่าง
 1-100 สามารถใช้อะเรย์ขนาด 100 ช่องในการเก็บข้อมูลโดยใช้เลขที่
 พนักงานเป็นตัวบอกตำแหน่ง
- หมายเลขเช็คมักจะเริ่มต้นด้วย 101 หมายเลขเช็คสามารถถูก hash ด้วยการลบด้วย
 100 เพื่อให้ได้ตำแหน่ง

MODULO DIVISION

• มักใช้ในกรณีที่ค่าของ key มากกว่าขนาดของ hash table เช่น เรา ต้องการ hash ข้อมูลที่เป็นตัวเลข 4 หลักให้สามารถเก็บลงในตารางข้อมูล ที่มีเพียง 100 ช่อง

ตำแหน่ง = key MODULUS ขนาดของ hash table

เช่น 1234 / 100 = 12 ได้เศษ 34 ตำแหน่งที่ใช้เก็บ คือ 34

• โดยปกติแล้ว ถ้าให้ขนาดของ hash table เป็น prime number โอกาสที่ เกิด collision มีน้อยลง จากตัวอย่างข้างต้นขนาดควรเป็น 101

PSEUDORANDOM NUMBER GENERATION

- วิธีนี้ใช[้]วิธีเดียวกับที่พวก "random number" generators ส่วนใหญ่ใช[้]
- โดยใช้ฟังก์ชั่น ดังต่อไปนี้

position = (a * key + c) mod m

โดย a, c และ m เป็นตัวเลขที่เลือกขึ้นมาเพื่อให้ผลลัพธ์ ออกมาเป็น random ตัวเลขที่เลือกมาควรจะเป็น prime numbers ทั้งหมด

PSEUDORANDOM NUMBER GENERATION

ตัวอย่าง: ให้ a = 17, c = 7, m = 101

Keys		results
123456	(17 * 123456 + 7) mod 101	80
348572	(17 * 348572 + 7) mod 101	61
298476	(17 * 298476 + 7) mod 101	61
340857	(17 * 340857 + 7) mod 101	4

- เลือกตัวเลขหรือกลุ่มของตัวเลขจาก key และใช้เป็น hash position.
- ตัวอย่าง
 - key เป็นตัวเลข 6 หลัก
 - เราสามารถดึงตัวเลขตำแหน่งที่หนึ่ง สามและห้า เพื่อให้เหลือตัวเลขสาม หลักซึ่งสามารถเก็บในตาราง 1000 ช่อง

Keys	Digit extraction	Key mod 101
123456	135	34
348572	387	21
298476	287	21
340857	305	83

• นำค่า key มายกกำลังสอง แล้วเลือกตัวเลขบางตัวจากผลที่ได้ (โดยปกติจะเลือกกลุ่มตัว เลขที่อยู่ตรงกลาง) เพื่อใช้เป็น hash position.

ค่า key ไม่ควรเกิน 4 หลักเนื่องจากเมื่อทำการยกกำลังแล้วอาจจะมีขนาดเกินขนาด ของ 32-bit integer.

- ตัวอย่าง
 - 6-digit keys.
 - เลือกตัวเลขตรงกลางสี่ตำแหน่งเพื่อนำมายกกำลังสอง และเลือกสี่ตำแหน่งกลางจาก ผลที่ได้เพื่อเป็น hash position

Midsquare

Keys Take t	the key	Square the result	Pick the digits
123456	2345	2345 * 2345 = 05499025	4990
348572	4857	4857 * 4857 = 23590449	5904
298476	9847	9847 * 9847 = 96963409	9634
340857	4085	4085 * 4085 = 16687225	6872

- นำ key มาแบ่งเป็นกลุ่มของตัวเลขที่มีจำนวนหลักเท่าๆ กัน
- นำตัวเลขของทุกกลุ่มมาบวกเข้าด้วยกัน
- วิธีการ folding มี 2 วิธี
 - shift folding : เอา key มาแบ่งเป็นกลุ่มของตัวเลขที่มีขนาดเท่ากับ ขนาดของ position ที่ต้องการ แล้วนำคาของแต่ละกลุ่มมาบวกกัน ถ้า ผลที่ได้มีขนาดเกิน ให้ตัดเลขตัวหน้าทิ้ง
 - boundary folding : เมื่อแบ่งกลุ่มแล้ว นำตัวเลขที่ขอบด้านซ้ายและ ขวาพับมาหรือสลับกันก่อนที่จะบวกแต่ละกลุ่ม

FOLDING

• ตัวอย่าง แบ่งเป็นกลุ่มละสองหลัก

Keys	Shift Folding	Boundary Folding
12 <mark>34</mark> 56	12 + 34 + 56 = 102> 02	12 + 43 + 56 = 111> 11
348572	34 + 85 + 72 = 191> 91	34 + 58 + 72 = 164> 64
29 <mark>84</mark> 76	29 + 84 + 76 = 189> 89	$29 + 48 + 76 = 153 \longrightarrow 53$
34 <mark>08</mark> 57	34 + 08 + 57 = 99> 99	$34 + 80 + 57 = 171 \longrightarrow 71$

- นำตัวเลข n ตำแหน่ง จากด้านหน้าหรือด้านท้ายของ key แล้วหมุนไปยัง ด้านอีกด้านหนึ่ง
- โดยปกติแล้ว จะตามด้วยการทำ modulo division เพื่อให้ผลลัพธ์อยู่ใน ขอบเขตของอะเรย์ที่ใช้เก็บ
- ตัวอย่าง (n = 2)

Keys	Front> rear	Rear> front	
123456	345612	561234	
348572	8572 <mark>34</mark>	72 3485	
298476	8476 <mark>29</mark>	76 2984	
340857	0857 <mark>34</mark>	57 3408	

COLLISION

- เกิดเมื่อ keys ที่แตกต่างกันให้ค่า hashing position เดียวกัน
- เช่น ถ้าเราใช้ hash table ที่มีขนาด 101 ช่อง และใช้วิธี modulo division ในการ hash คีย์ที่มีขนาดตัวเลข 6 หลัก เช่น 348572 และ 298476 จะให้ค่า hashing position เดียวกันคือ 21
- ค่า keys ไม่สามารถเก็บไว้ในช่องเดียวกันได้

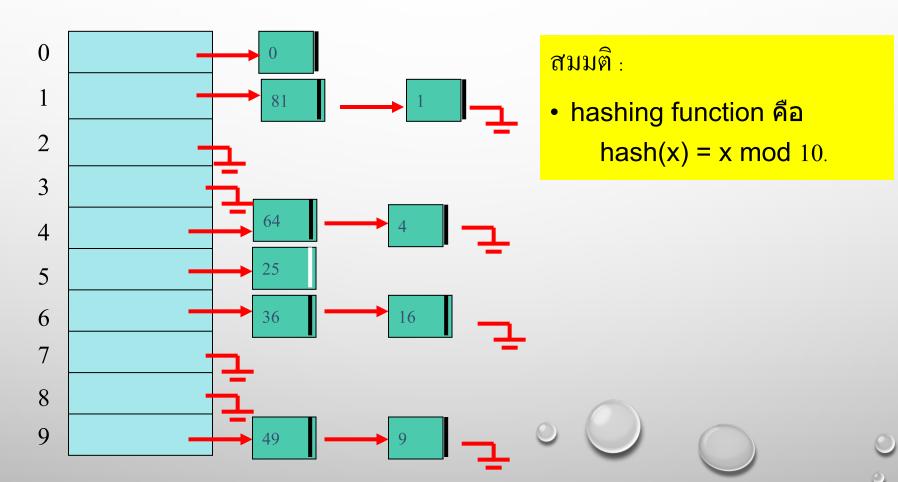

การแก้ปัญหา COLLISION

- การแก้ปัญหา Collision จะทำโดยหาตำแหน่งใหม่ให้กับ key ถ้าตำแหน่ง hash position ของ key นั้นมีข้อมูลอยู่แล้ว
- สามารถแก้ปัญหาได้หลายวิธี เช่น
 - Separate Chaining
 - Open Addressing
 - Linear probe
 - Quadratic probe
 - Double hashing

Separate Chaining

สร้างลิงค์สิสต์เพื่อเก็บค่าของข้อมูลที่มี hash position เดียวกัน

OPERATIONS ON SEPARATE CHAINING

- ค้นหาข้อมูล : ใช้ hash function ในการหาว่าควรจะเริ่มค้นหา ที่ลิสต์ใด
- การแทรกข้อมูล (insert):
 - ค้นหาก่อนว่าข้อมูลนั้นมีอยู่แล้วในลิสต์หรือไม่
 - ถ้าไม่มี ค่อยแทรกเข้าไปในลิสต์นั้น

INSERTION FUNCTION

กำหนดให้

TABLESIZE ขนาดของตาราง

KEYTYPE ชนิดของ key

h (KEYTYPE key): hash function

getnode : ฟังก์ชั่นสำหรับขอเนื้อที่สำหรับโหนดใหม่

bucket : อะเรย์ที่เก็บ pointers ที่ชี้ไปยังลิสต์ของข้อมูล

แต่ละโหนดมีข้อมูล 2 อย่างคือ

- k : key
- next : pointer ไปยังโหนดถัดไปในลิสต์

Insertion Function

```
struct nodetype *insert (KEYTYPE key)
     struct nodetype *p, *q, *s;
     i = h(key);
     for (p = bucket[i]; p != NULL && p->k != key; p = p->next;);
     if (p->k== key) return(p); /* key is already exist, do nothing */
     /* insert a new record */
     s = getnode();
     s->k = key;
     s->next = bucket[i];
     bucket[i] = s;
     return(s);
```


INSERTION FUNCTION

- สามารถแทรกโหนดที่หัวของลิสต์ เนื่องจากง่าย และข้อมูลที่เพิ่งแทรก มักจะมีโอกาสถูกเข้าถึงในอนาคตอันใกล้
- อาจมีการเรียงลำดับข้อมูลในลิสต์ใหม่เพื่อประสิทธิภาพของการค้นหา
- เวลาที่ใช้ในการค้นหาแล้วไม่เจอ จะลดลงถ้ามีการเรียงลำดับข้อมูลในลิสต์ คือเหลือประมาณครึ่งหนึ่งโดยเฉลี่ย
- ข้อเสียของวิธีนี้คือ เปลืองที่สำหรับ pointers และตารางมีขนาดใหญ่

LOAD FACTOR

• Load factor เป็นค่าที่วัดว่าตารางใกล้เต็มแล้วหรือยัง

Load Factor = จำนวนข้อมูลในตาราง ขนาดของตาราง

OPEN ADDRESSING

- Open addressing เป็นอีกวิธีที่แก้ปัญหา collisions ด้วย linked list.
- ไม่มีการขยายขนาดของตาราง
- เมื่อเกิด collision จะทำการหาช่องว่างภายในตาราง
- แบ่งวิธีเป็น

Linear probe

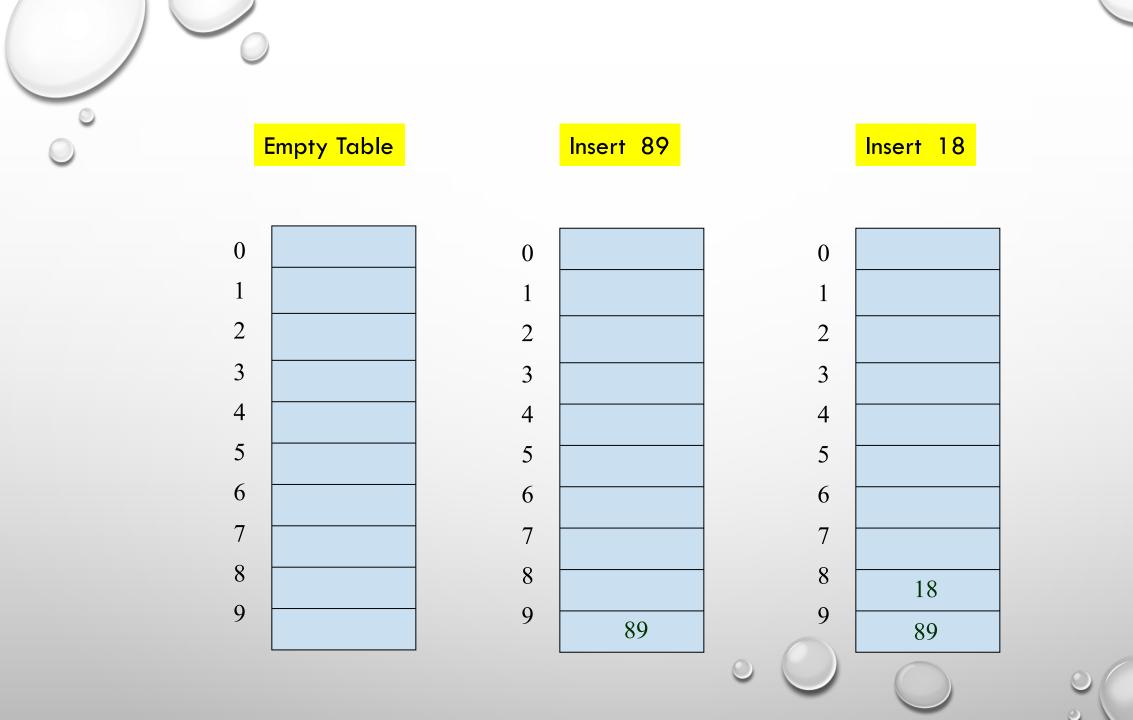
Quadratic probe

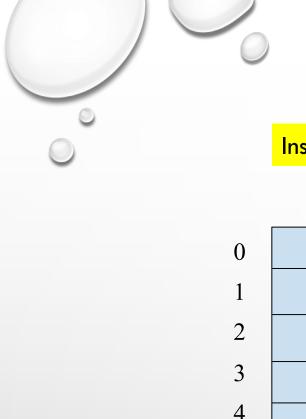
Double hashing

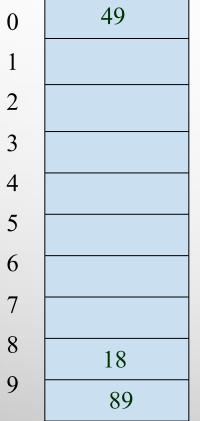
- เป็นเทคนิคการแก**้**ปัญหา collision ที่ง่ายที่สุด
- ข้อดีคือข้อมูลจะถูกเก็บใกล้กับตำแหน่งเดิม
- ถ้า hash position ถูกใช้แล้ว ก็หาตำแหน่งถัดไปเรื่อยๆ จนกว่าจะพบ ช่องว่าง
- ตัวอย่างเช่น การแทรก keys { 89, 18, 49, 58, 69} เข้าไปใน hash table โดยใช้ hash function คือ

 $hash(x) = x \mod 10$

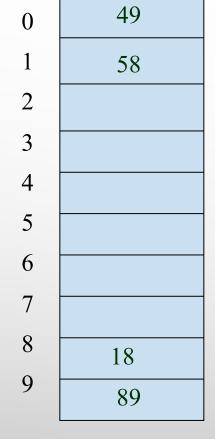

Insert	49
III3CII	7

Insert 58

Insert 69

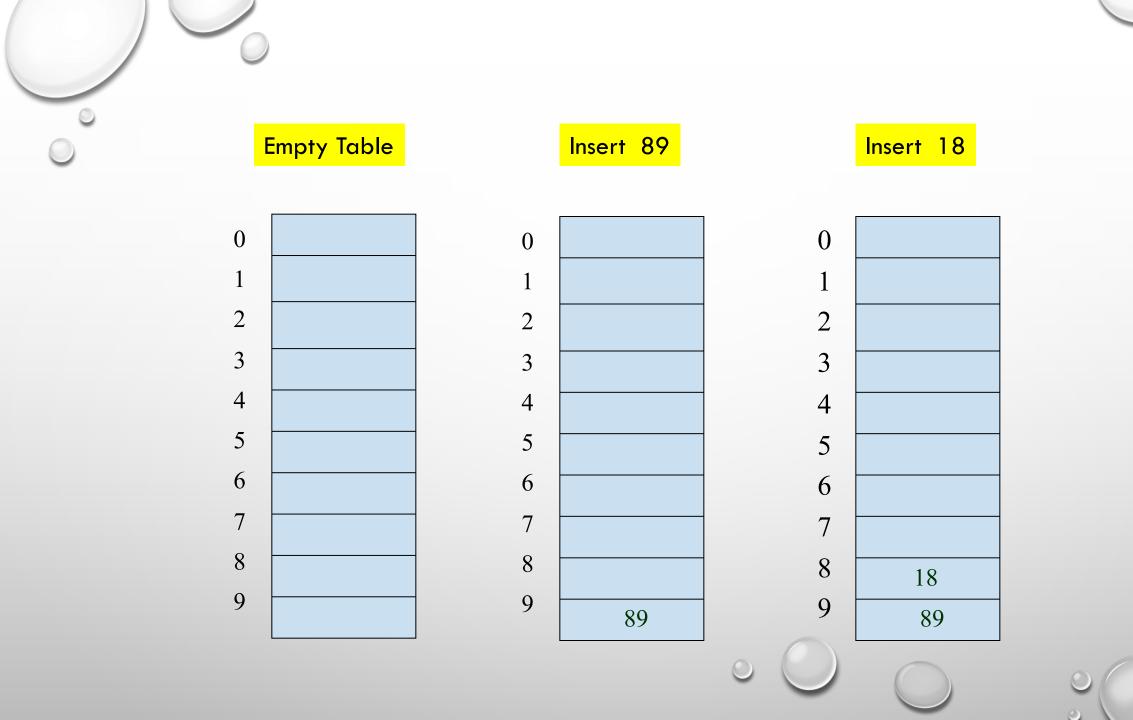
0	49
1	58
2	69
3	
3 4 5	
5	
6	
7	
8	18
9	89

QUADRATIC PROBING

- วิธีนี้จะช่วยลดปัญหาการกระจุกตัวของข้อมูล (primary clustering problem) เมื่อใช้วิธี linear probing.
- ทุกครั้งที่มีการซ้ำ จะหาช่องถัดไปที่ i² โดยที่ i เริ่มจาก 1 และเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ทีละ 1 ถ้ายังไม่พบช[่]องว่าง
- สมมติ hashing function คือ

 $hash(x) = x \mod 10$

Insert 49

Insert 58

Insert 69

0	49
1	
2	58
3	69
4 5	
5	
6	
7	
8	18
9	
,	89

QUADRATIC PROBING (CONT.)

- วิธี linear probing ถ้าปล่อยให้ hash table ใกล้เต็ม ประสิทธิภาพจะลดลงมาก
- วิธี quadratic probing จะยิ่งแย่ในสถานการณ์ดังกล่าว
- ถ้าขนาดของตารางไม่ใช[่] prime อาจทำให้ไม่สามารถหาช[่]องว่างได้หลังจากที่ ตารางเต็มประมาณครึ่งหนึ่งแล้ว
- เป็นเพราะครึ่งหนึ่งของตารางจะถูกใช้ช่องเก็บข้อมูลที่เกิดจากการ collisions.
- ถ้าตารางว่างครึ่งหนึ่งและขนาดเป็นเลข prime จึงจะรับประกัน ได้ว่าจะสามารถหาที่ว่างสำหรับข้อมูลใหม่ได้

DOUBLE HASHING

- ถ้าเกิด collision ก็ทำ hashing อีกครั้งหนึ่ง ส่วนมากจะใช้ second hash function
- ถ้าเลือก hash₂(x) ไม่ดีก็จะยิ่งแย่ไปใหญ่
- Hash function ต้องไม่ให้ค่า 0
- Hash function ที่นิยมใช[้]ครั้งที่สองคือ

$$hash_2(x) = R - (x mod R)$$

• R เป็น prime ที่มีขนาดเล็กกว่า TableSize.

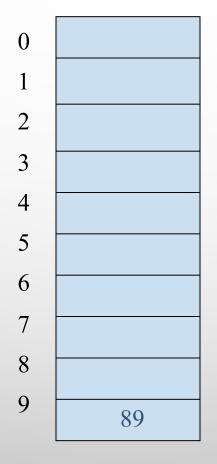
สมมติ : hashing function คือ $hash(x) = x \mod 10$

Empty Table

Insert 89

Insert 18

0	
1	
2	
2 3 4 5 6	
4	
5	
6	
7	
8	18
9	89

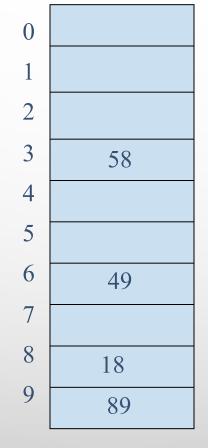

$hash_2(x) = R - (x \mod R)$, R = 7

Insert 49

0	
1	
2	
3456	
4	
5	
	49
7	
8	18
9	89

Insert 58

Insert 69

0	69
1	
2	
3	58
5	
6	49
7	
8	18
9	89

REHASHING

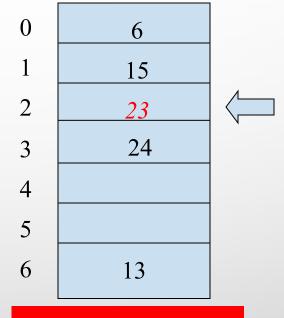
- ถ้าค่า load factor มากเกินไป แสดงว่าตารางใกล้เต็มแล้ว อาจใช้เทคนิค rehashing เพื่อแก้ปัญหา ทำโดย
 - สร้างตารางใหม่ที่มีขนาดเป็นสองเท่าของของเดิม และใช้ hash function ใหม่สำหรับตาราใหม่
 - เอาค่าในตารางเดิมมาทำ hashing ใหม่ เพื่อหา hash position ใน ตารางใหม่
- การทำ Rehashing สามารถทำได้หลายวิธี

ตัวอย่าง

- แทรกต่า 13, 15, 24, 6
- hash function คือ $h(x) = x \mod 7$
- Linear probing ถูกใช้ในการแก้ปัญหา collisions.

0	6
1	15
2	
3	24
3	
5	
6	13

Load factor = 0.57

Load factor = 0.71

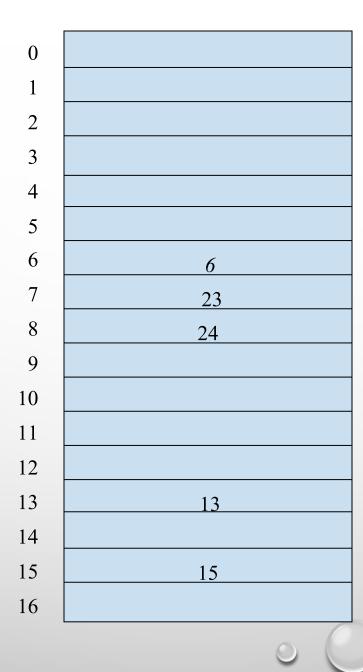

- หลังจาก 23 ถูก insert ตารางจะมีข้อมูลเกิน 70%
- ตารางมีข้อมูลมากเกินไป จึงต้องสร้างตารางใหม่
- ขนาดขงตารางใหม่ควรจะใหญ่เป็นสองเท่าของตารางเดิม และควรเป็น prime (17)
- hashing function ใหม่คือ

$$h(x) = x \mod 17$$

• อ่านข้อมูลตารางเก่าที่ละช่อง หา hash position และใส่ในตารางใหม่

เมื่อไหร่ต้องทำ REHASHING

- 🔲 เมื่อตารางเต็มครึ่งหนึ่งแล้ว
- นี่อไม่สามารถแทรกข้อมูลใหม่ได้แล้ว
- □ เมื่อค่า load factor ของตารางเกินค่าที่กำหนดไว้

- หาค่า ASCII ของแต่ละตัวอักษรเพื่อแปลงเป็นตัวเลข
- นำค่าที่แปลงได้ของแต่ละตัวมาพับรวมกัน หรือบวกกันเพื่อให้ได้
- หลักของตัวเลขน้อยลง แล้วจึงนำไปใช้กับ hash function
- ตัวอย่างการ hash ข้อมูล "Hello".
 - Hello มีลำดับค่า ASCII คือ 72, 101, 108, 108, 111
 - พับหรือบวกชุดของตัวเลขเข้าด้วยกัน ได้ค่า 500
 - นำค่านี้เป็นจุดเริ่มต้นเพื่อใช้กับ hashing function ที่เลือก

HASHING กับ BINARY SEARCH TREE

inser	1	C' I	'	(
INCAR	ナついへ	tina	Δ	ratiar	١.
111261	ıanı	- 1111101		lallu	
111001	Calla	11110		GUO I	••

- Support routine that require order
- ☐ Find minimum/ maximum element.
- Quickly find all item in a certain range
- Worst case

Binary search tree	Hash table
Yes	Fastest
Powerful	-
Yes	-
Yes	-
Sorted Input	Implementation Error